

Список використаних джерел:

1. Андрощук І., Пітел Н., Липчанський В. Комунікаційна стратегія підприємства як засіб уникнення конфліктних ситуацій в сучасному бізнес-середовищі. *Економіка та суспільство*. 2025. № 73. <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2025-73-139>.
2. Дем'яненко Т. І., Обиденнова Т. С., Шелест О. Л. Інноваційно-інвестиційні підходи до розвитку комунікацій рекрутингу та підвищення ефективності управління підприємствами в умовах цифрової трансформації. *Бізнес-Інформ*. 2025. Т. 9. №572. С. 524-532. С. 524-532.
3. Крупський О. П., Стасюк Ю. М., Кобченко А. А. Комунікаційні моделі у менеджменті цифрових команд на прикладі кіберспорту. *Ефективна економіка*. 2025. № 6. <https://doi.org/10.32702/2307-2105.2025.6.69>.
4. Левенець А., Стасюк Ю. Застосування месенджерів в управлінні ігровими спільнотами. *Challenges and Issues of Modern Science*. 2023. № 1. С. 395-400. URL: <https://cims.fti.dp.ua/j/article/view/76>
5. Синицин Є. Структура моделі комунікативного менеджменту консалтингової компанії в умовах змін. *Вчені записки Університету «КРОК»*. 2025. № 2 (78). С. 347-355. <https://doi.org/10.31732/2663-2209-2025-78-347-355>.
6. Швед В., Євась Т., Зубач В. Сутність і функції комунікації в менеджменті класифікація як інструмент управління взаємодією та рішеннями. *Економіка та суспільство*. 2025. № 81. <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2025-81-78>.

Лапушев А. В.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

МЕНЕДЖМЕНТ МАЙБУТНЬОГО В УКРАЇНІ

Менеджмент майбутнього в Україні формується разом із розвитком суспільства, економіки та технологій. Якщо раніше управління в більшості організацій будувалося на жорсткій ієрархії та суворому контролі, то зараз поступово формується більш сучасний підхід, у якому важливу роль відіграють гнучкість, швидкість прийняття рішень і повага до працівників.

Під менеджментом розуміють процес керування організацією або підприємством, який включає планування роботи, розподіл завдань, контроль виконання та оцінку результатів. У майбутньому ці функції залишаться, але керівники будуть виконувати їх інакше: вони більше співпрацюватимуть з працівниками, ніж просто віддаватимуть накази. Це пояснюється тим, що сучасні працівники хочуть не лише стабільної роботи, а й можливості впливати на процеси та висловлювати свою думку.

Однією з головних тенденцій є активне використання цифрових технологій. Сьогодні в Україні багато процесів переходить в онлайн: документи

оформлюються в електронному вигляді, наради проводяться через відеозв'язок, а частина працівників працює віддалено. Це робить роботу швидшою та зручнішою, але водночас вимагає від керівників нових знань і навичок. У майбутньому менеджер повинен не лише розумітися на економіці, а й вміти користуватися сучасними програмами та сервісами.

Великий вплив на розвиток менеджменту в Україні має війна. Багато підприємств були змушені змінити місце розташування, перебудувати логістику або навіть повністю змінити вид діяльності. У таких умовах керівники навчилися швидко реагувати на небезпеку, приймати складні рішення та брати відповідальність за колективну працю. Цей досвід формує новий тип управлінця – більш рішучого, стійкого до стресу та готового діяти в екстремальних умовах.

Ще однією важливою зміною є підвищення ролі працівника в організації. Через міграцію та зменшення кількості робочої сили компанії почали більше цінувати кваліфікованих спеціалістів. Керівники намагаються створювати кращі умови праці, пропонують гнучкий графік, можливість працювати дистанційно та підтримку у складних життєвих ситуаціях. Це допомагає зберегти працівників і підвищити їхню мотивацію до роботи.

Також на майбутній менеджмент впливає прагнення України до європейської інтеграції. Європейські правила ведення бізнесу вимагають чесності, відкритості та дотримання законів. Тому українські компанії поступово переходять до більш прозорої системи управління, де всі рішення документуються, а керівники несуть відповідальність за свої дії. Це підвищує довіру до бізнесу з боку партнерів, інвесторів і працівників.

Не менш важливим є розвиток ІТ-сектору, який став одним із найсильніших в Україні. Багато українських компаній працюють на міжнародному ринку, тому змушені дотримуватися світових стандартів управління. Це сприяє поширенню сучасних методів організації роботи, таких як командна робота, гнучке планування та швидке впровадження нових ідей.

Отже, менеджмент майбутнього в Україні буде поєднувати традиційні основи управління з новими підходами. Керівники повинні будуть вміти працювати з технологіями, підтримувати колектив, швидко реагувати на зміни та діяти відповідально. Саме такі якості допоможуть українським підприємствам розвиватися, відновлювати економіку та успішно конкурувати на світовому ринку.

Список використаних джерел:

1. Програма розвитку ООН (UNDP). Розвиток і доступність державних цифрових сервісів в Україні («Дія»). <https://www.undp.org/ukraine/press-releases/ministry-digital-transformation-improves-diia-portal-making-it-more-accessible-people-disabilities?>
2. Opendatabot / УНН. Дані про релокацію українського бізнесу під час війни. <https://unn.ua/en/news/migration-of-ukrainian-business-during-the-war-where-companies-move-most-often?>
3. IT Ukraine Association. Дані про експорт ІТ-послуг та розвиток галузі. <https://itukraine.org.ua/en/updated-data-it-is-the-only-growing-export-industry-in-ukraine/?>
4. Made in Ukraine / аналітичні матеріали про зростання ІТ-сектору та його роль в економіці. <https://made-in-ukraine.org/news/ukraine-it-sector-global-expansion?>

Марді Дік Даш Д. Х., канд. психол. наук Крупський О. П.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

РОЗВИТОК ЕКСПОРТНОЇ СТРАТЕГІЇ

УКРАЇНСЬКОГО ВИРОБНИЧОГО ПІДПРИЄМСТВА

В УМОВАХ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ІНТЕГРАЦІЇ

В умовах європейської інтеграції змінюються підходи до формування ЗЕД українських підприємств, що зумовлює трансформацію експортної стратегії у комплексний інструмент управління. Вона охоплює не лише збут продукції, але й трансформацію виробничих процесів, управлінських практик та фінансової стійкості підприємства [7]. Для Українських підприємств першим важливим елементом є забезпечення відповідності продукції технічним і регуляторним вимогам Європейського Союзу. Йдеться не лише про отримання сертифікатів, а про комплексну модернізацію виробництва та управління якістю. Підприємства повинні дотримуватися технічних регламентів ЄС щодо безпеки продукції, енергоефективності та екологічних стандартів [5]. Це передбачає впровадження систем менеджменту якості та екологічного управління, що дозволяє підвищити конкурентоспроможність підприємств на європейському ринку [6]. Особливого значення набувають екологічні вимоги, пов'язані з реалізацією Європейського зеленого курсу. Запровадження механізму вуглецевого прикордонного коригування (СВАМ) створює додаткові фінансові ризики для експортерів, що змушує підприємства переходити на енергоефективні та низьковуглецеві технології [1].